

فایل pdf قانون فعالیت احزاب و جمعیتها و انجمنهای سیاسی و صنفی و انجمنهای اسلامی یا اقلیتهای دینی

فصل اول - تعاریف

- ماده - ۱ - حزب، جمعیت، انجمن، سازمان سیاسی و امثال آنها تشکیلاتی است که دارای مرامنامه و اساسنامه بوده و توسط یک گروه اشخاص حقیقی معتقد به آرمانها و مشی سیاسی معین تأسیس شده و اهداف، برنامه‌ها و رفتار آن به صورتی به اصول اداره کشور و خط مشی کلی نظام جمهوری اسلامی ایران مربوط باشد.
- ماده ۲ - انجمن، جمعیت، اتحادیه صنفی و امثال آن تشکیلاتی است که به وسیله دارندگان کسب یا پیشه یا حرفه و تجارت معین تشکیل شده، اهداف، برنامه‌ها و رفتار آن به گونه‌ای در جهت منافع خاص مربوط به آن صنف باشد.
- ماده ۳ - انجمن اسلامی هر واحد اداری، آموزشی، صنفی، صنعتی و یا کشاورزی تشکیلاتی است مرکب از اعضای داوطلب همان واحد که هدف آن شناختن و شناساندن اسلام، امر به معروف و نهی از منکر و تبلیغ و گسترش انقلاب اسلامی باشد.
- ماده ۴ - انجمن اقلیتهای دینی موضوع اصل ۱۳ قانون اساسی تشکیلاتی است مرکب از اعضای داوطلب همان اقلیت دینی که هدف آن حل مشکلات و بررسی مسائل دینی، فرهنگی، اجتماعی و رفاهی ویژه آن اقلیت باشد.
- ماده ۵ - منظور از کلیه گروههای مذکور در مواد بعدی این قانون "احزاب، جمعیتها، انجمنهای سیاسی و صنفی و انجمنهای اسلامی یا اقلیتهای دینی شناخته شده" موضوع اصل ۲۶ قانون اساسی می‌باشد.

فصل دوم - حقوق گروهها

- ماده ۶ - فعالیت گروهها آزاد است مشروط بر این که مرتکب تخلفات مندرج در بندهای ماده (۱۶) این قانون نگردند.
- تبصره ۱ - کلیه گروهها موظفند مرامنامه، اساسنامه، هویت هیأت رهبری خود و تغییرات بعدی آنها را به اطلاع وزارت کشور برسانند.
- تبصره ۲ - برگزاری راهپیمایی‌ها با اطلاع وزارت کشور بدون حمل سلاح در صورتی که به تشخیص کمیسیون ماده ۱۰ محل به میانی اسلام نباشد و نیز تشکیل اجتماعات در میادین و پارکهای عمومی با کسب مجوز از وزارت کشور آزاد است.
- ماده ۷ - کلیه اعضای ساواک منحل، فراماسونها، کسانی که در فاصله ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ تا ۲۲ بهمن ۱۳۵۷ به وزارت رسیده و یا به عضویت مجلس سنا یا شورای ملی درآمده‌اند، گردانندگان رژیم سابق و حزب رستاخیز و کسانی که به موجب احکام دادگاهها طبق موازین اسلامی از حقوق اجتماعی محروم شده و یا می‌شوند از حق تأسیس جمعیت و حزب سیاسی و یا شرکت در هیأت رهبری آن محرومند.
- ماده ۸ - به وزارت کشور اختیار داده می‌شود با رعایت این قانون نسبت به ثبت گروهها و صدور پروانه برای آنها اقدام نماید.
- ماده ۹ - پرونده مربوط به تقاضای صدور پروانه که طبق آیین‌نامه اجرایی این قانون تنظیم می‌شود حداکثر ظرف یک ماه وسیله وزارت کشور به کمیسیون ماده (۱۰) این قانون احاله و پس از تصویب کمیسیون ظرف ۱۰ روز پروانه گروهها با امضاء وزیر کشور صادر خواهد شد.
- ماده ۱۰ - به منظور صدور پروانه جهت متقاضیان و نظارت بر فعالیت گروهها و انجام وظایف

مصرحه در این قانون کمیسیونی به شرح زیر در وزارت کشور تشکیل می‌گردد:

۱- نماینده دادستان کل کشور.

۲- نماینده شورای عالی قضایی.

۳- نماینده وزارت کشور.

۴- دو نماینده به انتخاب مجلس شورای اسلامی از بین داوطلبانی که از داخل مجلس و خارج آن به معرفی یکی از نمایندگان حداکثر تا یک هفته قبل از انتخابات کتبیاً به کمیسیون داخلی معرفی شده باشند، تاریخ انتخابات حداقل ۱۵ روز قبل توسط رئیس مجلس در جلسه علنی اعلام خواهد شد.

تبصره ۱ - نمایندگان مذکور باید ظرف یک ماه از تاریخ تصویب این قانون انتخاب و به وزارت کشور معرفی شوند و وزیر کشور حداکثر تا ده روز پس از آن موظف به تشکیل اولین جلسه کمیسیون می‌باشد.

تبصره ۲ - نمایندگان فوق‌الذکر برای مدت دو سال انتخاب می‌شوند.

تبصره ۳ - کمیسیون می‌تواند از نمایندگان سایر سازمانها و افراد صاحب نظر جهت مشاوره دعوت به عمل آورد. جلسات کمیسیون با حضور دوسوم اعضاء رسمیت یافته و تصمیمات آن با اکثریت مطلق مجموع اعضاء کمیسیون معتبر خواهد بود.

تبصره ۴ - هزینه کمیسیون از محل اعتبارات وزارت کشور (برنامه امور سیاسی و اجتماعی) تأمین می‌گردد.

ماده ۱۱ - اساسنامه و مرامنامه گروهها پس از صدور پروانه باید به هزینه مؤسسين در روزنامه رسمي چاپ و منتشر گردد.

ماده ۱۲ - کمیسیون مذکور در ماده (۱۰) موظف است به پرونده‌های رسیده به نوبت رسیدگی نماید و در صورتی که پس از رسیدن نوبت ظرف سه‌ماه بدون ارائه دلیل اعلام نظر ننماید وزارت کشور موظف است پروانه درخواست شده را صادر کند.

ماده ۱۳ - مرجع رسیدگی به شکایات گروهها از کمیسیون موضوع ماده (۱۰) محاکم دادگستری با رعایت اصل ۱۶۸ قانون اساسی می‌باشد و رأی‌صادره قطعی است.

ماده ۱۴ - گروههای متقاضی پروانه باید در اساسنامه و مرامنامه خود صراحتاً التزام خود را نسبت به قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران بیان کنند.

ماده ۱۵ - هر گونه تغییری در هیأت رهبری، مرامنامه و اساسنامه گروهها باید به کمیسیون موضوع ماده (۱۰) اعلام و توسط آن مورد رسیدگی قرارگیرد.

تبصره ۱ - چنانچه تغییرات اعلام شده موضوع ماده (۱۵) موجب مغایرت اساسنامه و یا مرامنامه گروه با ماده (۱۴) بشود یا بعضی از اعضای هیأت رهبری مشمول ماده (۸) گردد کمیسیون ماده (۱۰) پروانه گروه را توقیف خواهد نمود.

تبصره ۲ - ظرف یک ماه از تاریخ ابلاغ توقیف و یا اعلان آن در یکی از روزنامه‌های کثیرالانتشار، گروهی که پروانه او توقیف شده است می‌تواند به دادگاه شکایت کند. دادگاه

ظرف سه ماه رسیدگی نموده رأی قطعی صادر خواهد نمود.

ماده ۱۶ - گروههای موضوع این قانون باید در نشریات، اجتماعات و فعالیتهای دیگر خود از ارتکاب موارد زیر خودداری کنند:

الف - ارتکاب افعالی که به نقض استقلال کشور منجر شود.

ب - هر نوع ارتباط، مبادله اطلاعات، تیانی و مواضعه با سفارتخانه‌ها، نمایندگیها، ارگانهای دولتی و احزاب کشورهای خارجی در هر سطح و به هر صورت که به آزادی، استقلال، وحدت ملی و مصالح جمهوری اسلامی ایران مضر باشد.

ج - دریافت هر گونه کمک مالی و تدارکاتی از بیگانگان.

د - نقض آزادیهای مشروع دیگران.

ه - ایراد تهمت، افتراء و شایعه پراکنی.

و - نقض وحدت ملی و ارتکاب اعمالی چون طرح‌ریزی برای تجزیه کشور.

ز - تلاش برای ایجاد و تشدید اختلاف میان صفوف ملت با استفاده از زمینه‌های متنوع فرهنگی و مذهبی و نژادی موجود در جامعه ایران.

ح - نقض موازین اسلامی و اساس جمهوری اسلامی.

ط - تبلیغات ضد اسلامی و پخش کتب و نشریات مضره.

ي - اختفاء و نگهداري و حمل اسلحه و مهمات غير مجاز.

ماده ۱۷ - در صورتي كه فعاليت تشكيلاتي يك گروه منشاء تخلفات مذکور در ماده ۱۶ باشد
كميسيون مي تواند بر حسب مورد به تفصيل زير عمل نمايد:

۱ - تذکر کتبی

۲ - اخطار

۳ - توقيف پروانه

۴ - تقاضاي انحلال از دادگاه

ماده ۱۸ - بودجه گروهها بايد از طرق مشروع و قانوني تأمين و به شكل مشروع و قانوني
صرف گردد.

تبصره - درآمد و هزینه گروههاي پروانه دار بايد در دفاتر قانوني ثبت شود و در پايان سال
مالي براي بررسي در اختيار كميسيون ماده (۱۰) قرار گيرد.

ماده ۱۹ - شوراي عالي قضايي موظف است ظرف يك ماه از تاريخ تصويب اين قانون لايحه
تشكيل هيأت منصفه محاکم دادگستري موضوع اصل ۱۶۸ قانون اساسي را تهيه و با رعايت
اصل ۷۴ قانون اساسي تقديم مجلس نمايد.

قانون فوق مشتمل بر نوزده ماده و نه تبصره در جلسه روز شنبه هفتم شهريور ماه يك هزار
و سيصد و شصت به تصويب مجلس شوراي اسلامي رسیده و شوراي محترم نگهبان آن را
تأييد نموده است.

آيين نامه اجرائي فعاليت احزاب، جمعيتها، انجمنهاي سياسي و صنفی و انجمنهاي اسلامي و اقليتهاي ديني مصوب ۳۰/۳/۱۳۶۱

۳۳۱ - ۱۳۶۱.۰۴.۰۹ - ۳۰۵۲۰ - ۱۳۶۱.۰۳.۳۰

وزارت کشور

هيأت وزيران در جلسه مورخ ۱۳۶۱.۳.۳۰ بنا به پيشنهاد شماره ۲۰۰۶.۴.۴۳ مورخ

۱۳۶۱.۱.۳۱ وزارت کشور، آيين نامه اجرائي فعاليت احزاب، جمعيتها، انجمنهاي سياسي و
صنفي و انجمنهاي اسلامي و اقليتهاي ديني مربوط به قانون مصوب ۱۳۶۰.۶.۷ مجلس
شوراي اسلامي را به شرح زير تصويب نمودند.

فصل اول - تشكيل گروهها

ماده ۱ - در اين آيين نامه بجاي احزاب سازمانها و جمعيتها و انجمنهاي سياسي کلمه
گروهها يا گروه بکار برده مي شود.

ماده ۲ - تأسيس کنندگان گروه (هيأت مؤسس) اشخاص حقيقي هستند که داراي شرايط
زير مي باشند:

الف - نداشتن سوابق سوء مندرج در ماده ۷ قانون احزاب

ب - داشتن حداقل ۲۵ سال تمام

ج - التزام به قانون اساسي جمهوري اسلامي ايران

د - تابعیت ایران

ه - نداشتن سوء پیشینه کیفری و عدم محرومیت از حقوق اجتماعی

تبصره ۱ - حداقل تعداد اعضای هیأت مؤسس و یا رهبری ۳ نفر می باشد.

ماده ۳ - متقاضیان تشکیل گروه باید این مدارک را در تهران و شهرستانها به فرمانداری محل تسلیم نمایند و رسید دریافت دارند:

الف - برگ درخواست طبق فرم وزارت کشور در ۵ نسخه

ب - برگ مشخصات هیأت رهبری و اجرایی کشور در ۵ نسخه

ج - مرامنامه، اساسنامه و آیین نامه انضباطی - مالی گروه در ۲ نسخه

د - فتوکپی مصدق شناسنامه اعضای هیأت مؤسس، رهبری و اجرایی هر یک در ۴ برگ.

ه - گواهی عدم سوء پیشینه برای هر یک از اعضای هیأت های مؤسس، رهبری و اجرایی.

و - عکس جدید تمام رخ ۶۴ شش قطعه

تبصره ۱ - هیأت رهبری به مجموعه افرادی اطلاق می شود که تعیین خطی مشی کلی گروه به عهده آنها می باشد.

هیأت مؤسس به افرادی گفته می شود که تأسیس گروه به عهده آنهاست.

هیأت اجرایی به مجموعه افرادی اطلاق می شود که اجرای تصمیمات متخذه در هیأت

رهبری و سایر کارهای اجرایی گروه را به عهده دارند.

تبصره ۲ - مرامنامه گروه باید مبین این نکات باشد:

الف - آرمانها، نوع بینش نسبت به ادیان رسمی، مسائل فرهنگی، اقتصادی، سیاسی،

اجتماعی، نظامی، اداری، قضائی و نظام قانونگذاری.

ب - هدف از تشکیل گروه

ج - خطمشی که برای رسیدن به هدف انتخاب می شود.

تبصره ۳ - اساسنامه باید حاوی این نکات باشد.

الف - نوع تشکیلات

ب - ارکان تشکیلات و تعریف و شرح وظایف و نحوه فعالیت و حدود اختیارات و مسئولیت هر رکن.

ج - نحوه تصویب مرامنامه و اساسنامه و تغییر یا تجدید نظر در آنها.

د - نحوه تصویب آیین نامه های اجرایی و دستورالعملها.

ه - نحوه تعیین هیأت رهبری و مسئولین اجرایی.

و - منابع مالی

ز - شرایط عضویت

ح - نحوه انحلال

تبصره ۴ - تشخیص صلاحیت مسئولین ارکان به عهده کمیسیون ماده ۱۰ می باشد.

ماده ۴ - تقاضای تشکیل دفاتر فرعی در هر شهرستان باید به فرمانداری محل تسلیم

شود. فرمانداری با در نظر گرفتن مسائل امنیتی، سیاسی و اجتماعی محل نسبت به

درخواست واصله اظهار نظر می نماید و نتیجه را به استانداری ارسال و استاندار ضمن

اظهاری صریح مراتب را ب جهت اتخاذ تصمیم به وزارت کشور اعلام می کند.

تبصره ۱ - محل انبار، چاپخانه، تشکیل کلاس و نمایشگاه ها و کتابخانه ها و نظایر آن

مشمول ماده فوق می گردد.

تبصره ۲ - گروه ها به جز محل های مذکور در ماده ۴ و تبصره ۱ ماده ۴ دفاتر خود، در جای

دیگر بدون اطلاع و اجازه وزارت کشور حق فعالیت ندارند در صورت مشاهده تحت تعقیب

قانونی قرار می گیرند.

ماده ۵ - هر گونه تغییر در اساسنامه و مرامنامه باید لااقل یک هفته قبل از اینکه به موقع

اجراء گذاشته شود از طریق فرمانداری مربوط به اطلاع وزارت کشور برسد.

تبصره ۱ - اساسنامه و مرامنامه و تغییرات آن پس از تأیید کمیسیون ماده ۱۰ با هزینه گروه

باید در روزنامه رسمی کشور جمهوری اسلامی چاپ شود.

تبصره ۲ - اساسنامه و مرامنامه تغییر یافته پس از چاپ در روزنامه رسمی کشور جمهوری

اسلامی ایران رسمیت یافته و قابل اجرا می باشد.

ماده ۶ - هر گونه تغییر در هیأت رهبری و کادر اجرایی باید کتباً طی نامه رسمی و مهور

به مهر گروه ظرف يك هفته به فرمانداری محل اطلاع داده شود.

تبصره - اعضای هیأت رهبری یا اجرایی جدید باید با در دست داشتن معرفی نامه رسمی از گروه مربوطه شخصاً در فرمانداری محل حضور یافته و برگ‌مشخصات مربوط به خود را تکمیل نمایند.

ماده ۷ - کلیه کارهای مقدماتی لازم برای تصمیم‌گیری کمیسیون ماده ۱۰ (دریافت تقاضا تکمیل فرمهای مربوطه، تحقیقات لازم و نظایر آن) به عهده وزارت کشور می‌باشد.

ماده ۸ - پس از تسلیم کلیه مدارک مذکور در قانون، توسط متقاضی، وزارت کشور ظرف مدت يك ماه تحقیقات لازم پیرامون هیأت مؤسس و سایر مسئولین را انجام داده و پرونده تنظیم شده را به کمیسیون ماده ۱۰ احاله و شماره ردیف مربوطه را به متقاضی خواه داد.

فصل دوم - کمیسیون ماده ۱۰ قانون احزاب

ماده ۹ - محل تشکیل جلسات کمیسیون در وزارت کشور می‌باشد.

ماده ۱۰ - کمیسیون حداقل با حضور ۴ نفر از اعضاء خود رسمیت پیدا می‌کند.

ماده ۱۱ - اعضای کمیسیون در اولین جلسه رسمی از بین خود و یا خارج از خود يك نفر را به عنوان دبیر انتخاب می‌نمایند.

تبصره - اگر دبیر کمیسیون از بین اعضاء کمیسیون نباشد حق رأی ندارد.

ماده ۱۲ - افراد مورد نیاز برای دبیرخانه کمیسیون از طرف وزارت کشور در اختیار کمیسیون قرار داده می‌شود.

تبصره - اعتبار لازم برای تأمین هزینه‌های کمیسیون در برنامه سیاسی و اجتماعی بودجه وزارت کشور منظور می‌گردد.

ماده ۱۳ - اداره جلسات کمیسیون به عهده نماینده وزارت کشور می‌باشد.

ماده ۱۴ - کلیه مکاتبات و یا دعوتنامه‌ها با امضاء دبیر انجام می‌گیرد.

ماده ۱۵ - مسئولیت برنامه‌ریزی و تنظیم جلسات و دعوت از سایر اعضای کمیسیون به عهده دبیر کمیسیون می‌باشد.

ماده ۱۶ - کمیسیون به منظور مشورت می‌تواند از نمایندگان سایر دستگاه‌ها و افراد صاحب نظر دعوت به عمل آورد.

تبصره ۱ - کسانی که به منظور مشاوره دعوت می‌شوند حق رأی ندارند.

ماده ۱۷ - دعوت از سازمانها و یا افراد صاحب نظر می‌تواند به پیشنهاد هر يك از اعضای کمیسیون و موافقت دو نفر دیگر از اعضاء صورت گیرد.

ماده ۱۸ - مصوبات کمیسیون با حداقل ۳ رأی معتبر و قابل اجراء خواهد بود.

ماده ۱۹ - اتخاذ تصمیم در مورد صدور و یا عدم صدور پروانه متقاضیان تشکیل گروه به عهده کمیسیون می‌باشد که پس از ارائه پرونده کامل که حاوی نظریه وزارت کشور باشد انجام خواهد شد.

ماده ۲۰ - کمیسیون موظف است تاریخ شروع رسیدگی به هر پرونده را به وزارت کشور و متقاضی اعلام دارد.

ماده ۲۱ - کمیسیون ماده ۱۰ رسیدگی به تخلفات گروه‌ها را خارج از نوبت قرار می‌دهد.

ماده ۲۲ - توقیف پروانه گروه کتباً به گروه ابلاغ و در روزنامه‌های کثیرالانتشار آگهی می‌شود.

ماده ۲۳ - کمیسیون مکلف است قبل از طرح هر پرونده نتیجه رسیدگی به پرونده نوبت قبل را اعلام دارد.

ماده ۲۴ - تدوین هر نوع روش کار یا نظامنامه داخلی و هر گونه تغییر در آنها با توافق اکثریت مطلق اعضاء کمیسیون مورد تصویب قرار می‌گیرد.

ماده ۲۵ - هر يك از اعضاء کمیسیون در صورتی که استعفا دهد مکلف است تا تعیین جانشین در جلسات کمیسیون کمافی‌السابق شرکت کند.

ماده ۲۶ - حداکثر يك ماه قبل از خاتمه دوره نمایندگی اعضای کمیسیون وزارت کشور مراتب را جهت تعیین نمایندگان جدید به مراجع مربوط اعلام می‌کند.

ماده ۲۷ - پس از تصویب این‌نامه اجرایی کمیسیون در اولین جلسه رسمی خود روش کار و نظامنامه داخلی خود را تنظیم و تصویب می‌نماید.

فصل سوم - راهپیمایی‌ها و تشکیل اجتماعات در میادین و پارکهای عمومی

ماده ۲۸ - برای تشکیل اجتماعات و سخنرانیها در میادین و پارکهای عمومی باید طبق ماده ۶ قانون احزاب، مجوز کتبی از وزارت کشور دریافت شود.

ماده ۲۹ - به منظور اعمال نظارت مقرر در ماده ۱۰ قانون احزاب گروه‌ها موظفند هر گونه اجتماعی را که به عنوان فعالیت گروهی تشکیل می‌دهند از طریق فرمانداریهای مربوط با وزارت کشور به اطلاع کمیسیون ماده ۱۰ برسانند.

ماده - ۳۰ تقاضای برگزاری راهپیمایی و اجتماعات باید یک هفته قبل از "انجام راهپیمایی کتبی و حضوراً توسط نماینده رسمی و معرفی شده گروه به وزارت کشور تسلیم شود. تبصره - رعایت مهلت مقرر در این ماده نسبت به راهپیماییها و اجتماعاتی که به مناسبت‌های غیر قابل پیش‌بینی تقاضا می‌شود ضروری نیست و تشخیص موضوع با وزارت کشور است.

ماده ۳۱ - گروه موظف است برای انجام راهپیمایی یا تشکیل اجتماعات تعهدی مبنی بر عدم حمل سلاح و عدم اخلاص نسبت به مبانی اسلام و امنیت به وزارت کشور تسلیم نماید.

ماده ۳۲ - گروه موظف است قبل از انجام راهپیمایی یا تشکیل اجتماعات در موقع تسلیم درخواست خود موارد زیر را دقیقاً مشخص نماید و مدارک لازم را ارائه دهد.

الف - موضوع راهپیمایی یا اجتماع و هدف از برگزاری آن.

ب - تاریخ برگزاری و ساعات آغاز و پایان آن

ج - مسیر راهپیمایی و ابتداء و انتهای آن

د - محل سخنرانی و قرائت قطعنامه

ه - مشخصات کامل مسئولین اجرایی و انتظامی مراسم با معرفی نامه کتبی از گروه مربوطه.

و - سخنرانان و موضوع سخنرانی.

ز - شعارهای راهپیمایی

ح - یک نسخه از قطعنامه تهیه شده

ح - یک نسخه از طرح و شیوه انتظامات داخلی راهپیمایی

ماده ۳۳ - هر گونه تغییر در مراسم باید حداقل سه روز قبل از برگزاری مراسم به اطلاع وزارت کشور برسد و با موافقت قبلی و کتبی وزارت کشور صورت گیرد.

ماده ۳۴ - مسئول انتظامات داخلی باید پس از خاتمه مراسم اعم از راهپیمایی یا

سخنرانی گزارشی از مراسم به ضمیمه نوار سخنرانیها به وزارت کشور تسلیم نماید.

ماده ۳۵ - صدور اجازه کتبی تشکیل اجتماعات به عهده وزارت کشور است و برگزاری

راهپیمایی منوط به اطلاع وزارت کشور و عدم حمل سلاح و تشخیص کمیسیون ماده (۱۰)

قانون مبنی بر محل نبودن انجام راهپیمایی به مبانی اسلام می‌باشد.

تبصره - کلیه موارد تذکر داده شده در اجازه نامه وزارت کشور لازم الاجرا می‌باشد.

ماده ۳۶ - در شهرستانها فرمانداری محل مدارک لازم جهت برگزاری راهپیمایی یا سخنرانی

یا تشکیل اجتماعات را دریافت کرده و همراه اظهار نظر خود به استانداری مربوطه ارسال

می‌نماید و استانداری به نوبه خود آنرا با اظهار نظر صریح به منظور اتخاذ تصمیم نهایی به

وزارت کشور منعکس می‌نماید.

فصل چهارم - اقلیتهای دینی

ماده ۳۷ - متقاضیان تشکیل انجمن اقلیتهای دینی موضوع اصل ۱۳ قانون اساسی باید

همگی از اعضای یک اقلیت شناخته شده باشند.

ماده ۳۸ - در مرامنامه تشکیل انجمن باید اهداف کاملاً مشخص و در برگیرنده حل مشکلات

و مسائل دینی فرهنگی، اجتماعی و رفاهی ویژه آن اقلیت باشد.

تبصره ۱ - مسائل دینی شامل موارد زیر می‌باشد.

الف - برگزاری مراسم مذهبی عادی

ب - برگزاری جشنها و اعیاد و مراسم سوگواری مذهبی

ج - برگزاری سخنرانیها و یا سمینارهای تبلیغی

د - نشر کتب و مقالات و مجلات مذهبی

ه - دعوت از مبلغین مذهبی سایر کشورها

و - تعمیر معابد و امکته مقدسه

تبصره ۲ - بررسی مسائل فرهنگی شامل موارد زیر می باشد.

الف - نشر زبان خاص مربوط به خود از طریق تشکیل کلاسهای خصوصی و نشریه

ب - ایجاد مدارس و سایر مؤسسات فرهنگی مانند چاپخانه، زبانکده و هنرکده

تبصره ۳ - بررسی مسائل اجتماعی شامل موارد زیر می باشد.

الف - ایجاد صندوق و مؤسسات خیریه

ب - ایجاد مراکز درمانی

ج - ایجاد تعاونیهای تولید و توزیع

د - ایجاد مهد کودک و مراکز نگهداری سالمندان

ه - ایجاد باشگاههای ورزشی و تفریحات سالم

و - برگزاری مراسم و اعیاد قومی

ز - انجام گردشهای علمی، تفریحی و مذهبی

ماده - ۳۹ کلیه موارد مطرح شد که در ماده ۲۸ و تبصره های ذیل آن نباید ناقض قوانین و

مقررات مملکتی باشد و تشخیص انطباق یا عدم آن به عهده کمیسیون ماده ۱۰ قانون

احزاب می باشد.

ماده ۴۰ - اساسنامه انجمن اقلیتهای دینی علاوه بر شرایط قید شده در تبصره ۳ ماده ۳

آیین نامه اجرایی قانون احزاب باید در برگیرنده نکات زیر باشد.

الف - رابطه انجمن با سایر اقلیتهای دینی

ب - رابطه انجمن با همکیشان سایر کشورها

د - رابطه انجمن با همکیشان خارجی مقیم ایران

ه - رابطه انجمن با همکیشان ایرانی مقیم خارج

ماده ۴۱ - انجمنهای مذاهب مختلف یا اقلیت می توانند تشکیل يك انجمن مشترك دهند.